

πρόσωπο τοῦ ἁγίου πού ἡ ἄσπρη γενειάδα του κατεβαίνει ἀπαλά στό στήθος του, τονὲ κοιτάζει μὲ ψυχρότητα. Γέρος κι αὐτὸς καὶ νοιώθει καλύτερα τὸν πόνο τοῦ γέροντος. Ὁ γέρος Κουτουζῶφ ἀνάβει τὴ λαμπάδα, ξεφυτλίξει τὸ φυτίλι, καὶ τὴν ἀπιθώνει στό ξυλένιο μανάλι, ὀλοκέννητο ἀπὸ τὶς σταλαγματιές τῶν κεριῶν. Ὑστερα ἀρχίζει νὰ σταυροκοπιέται μπροστὰ στὴν εἰκόνα, τσακίζοντας κάθε τόσο τὴ μέση του βαθεῖα πού τὸ χέρι του νάκουμπᾷ στό μάρμαρο καὶ στὰ τελευταῖα ξυγώνει τὰ χεῖριά του στὴν εἰκόνα, ἰδρωμένη ἀναλιγκωμένη ἀπὸ τὴ ζέστα τῶν κεριῶν. Τὰ χεῖλιά του τρέμοντας κολλᾶνε διψασμένα πάνω στό ξύλο.

— Ἄγιε μου Σπυρίδωνα κάνε τὸ θάμα σου καὶ μὴν ἀφήσεις νὰ χαλάσουνε τὸ πέραμα.

Σωπαίνει. Κοιτάζει τὸν ἅγιο στὰ μάτια σὰ νὰ περιμένη κάποια ἀπάντηση, Ὁ ἅγιος μὲ τὰ κολλημένα χεῖλια καρφώνει ἀπάνω του τὴ ματιά του σὰ νὰ τοῦ λέη «Κουράγιο· ἐγὼ εἶμαι γιὰ σένα.»

Τῶχει σίγουρο πὼς ἔτσι τοῦ μιλῆσανε τὰ κολλημένα χεῖλια τοῦ ἁγίου. Δὲ μιλῆσανε τὰ χεῖλια του μὰ τὴ ματιά του αὐτὸς τὴν ἔννοιωσε καλά.

Δὲ γίνεται. Ὁ ἅγιος ποῦναι κι αὐτὸς γέρος θὰ κάνη τὸ θάμα του. Δὲν ἀφήνουνε βέβαια οἱ ἅγιοι μὲ τὶς ἄσπρες γενειάδες τοὺς γέροντες πού τοὺς πιστεύουνε καὶ τοὺς ἀνάβουνε καὶ χοντρά κεριά, νὰ πεταχτοῦνε στοὺς δρόμους.

Σὰν ξαλαφρωμένος γύρισε σπίτι του. Κεῖνο τὸ βράδυ ὁ ἴπνος δὲν ἄργησε νὰ τοῦ κολλήσῃ τὰ βλέφαρα κι ὁ νοῦς του δὲν παραδίει ὄρες σὰν ἄλλες βραδεῖς. Ὁ ἅγιος Σπυρίδωνας ἀγρυπνοῦσε πάνω ἀπὸ τὸ προσκεφάλι του...

-- Γυναίκα, γυναίκα, τρέξε νὰ δῆς, φώναξε ἄξαφνα ὁ γέρος Κουτουζῶφ κρατώντας στὰ χεῖριά του μιὰ φημερίδα.

— Τι ἔπαθες καλὲ ἄξαφνα ; Τι τρέχει ; ρώτησε κείνη ἀδιάφορη.

— Ἔλα, τρέξε, ὁ ἅγιος Σπυρίδωνας ἔκανε τὸ θάμα του, φώναξε κείνος κ' ἡ μορφὴ του ἦ χαρακωμένη ἀντιφέγγιξε τὴ χαρὰ τῆς ψυχῆς του.

Ἡ γριά ζύγωσε ξαρόνοντας μὲ ἀμφιβολία τὰ χεῖλια τῆς καὶ κείνος ξανάπιασε τὴ φημερίδα.

— Ἄκουσε τί γράφει τὸ φύλλο τῆς εἶπε καὶ ἀρχισε νὰ διαβάξῃ κομπιαστὰ πνιγμένος ἀπὸ τὴ συγκίνηση...

Ἡ γριά ἀτόμεινε μὲ τὸ στόμα ἀνοιχτό. Ὁ διευθυντῆς τῆς Ἐταιρείας πέθανε χτὲς ἀπὸ συγκοπή τῆς καρδιάς του. Τί εἶναι αὐτό ; Δὲν εἶναι τὸ θάμα τοῦ ἁγίου ; Κείνος θέλησε νὰ πάρῃ τὸ ψωμί τοῦ φτωχοῦ κι ὁ ἅγιος τονὲ τιμωροῦσε.

Σταυροκοπηθήκανε κ' οἱ δυὸ εὐλαβικά μὲ τὸ πρόσωπο γυρισμένο στό εἰκόνημα.

— Μεγάλη ἦ χάρη σου, ἅγιε μου Σπυρίδωνα ψιθύρισε ὁ γέρος Κουτουζῶφ καὶ τὰ χεῖλια του τρέμανε...

— Ἄντιό τώρα ἤλεχτριμός, εἶπε σ' ἓνα τόνο ἀνακουφιστικό...

Περάσανε μέρες... Καμπόσοι ἐργάτες φερμένοι ἀπὸ τὴν Ἀθήνα φτάνουνε στό πέραμα. Μετροῦνε, μήτχουνε παλούκια στὴ γῆ, σχεδιάζουνε ... Ζυγόνει ὁ γέρος Κουτουζῶφ ἓναν ἀπὸ αὐτούς :

— Τι τρέχει;

— Δὲν τάκουσες; τὸ πέραμα θὰ γίνῃ ἤλεχτρικό. Τὸ ἀποφάσισε ὁ καινούριος διευθυντῆς.

Ὁ γέρος Κουτουζῶφ ἀπομένει μὲ τὸ στόμα ἀνοιχτό. Ὁ νοῦς του μονομιᾶς πετάει στὸν ἅγιο Σπυρίδωνα. Συλλογιέται τὴ λαμπάδα τῶ δυὸ δραχμῶν, τὴν ὑπόσχεση πού τοῦδωσε ἡ ματιά του. Τρέχει στὴ γριά του σὰ ζεματισμένος.

— Βρὲ γριά; τᾶμαθες τὰ μαῦρα μας μαντάτα; Ἦρθε ὁ ἤλεχτριμός.

Κεῖνη τὸν κοιτάζει ἐκπληχτη τρίβοντας τὸ πονεμένο γόνατό της.

— Εἶναι δυνατό; Κι ὁ ἅγιος; μουρμουρίζει.

Ἡ δουλειὰ προχωρεῖ γοργά· οἱ ἐργάτες δουλεύουνε, οἱ μηχανικοὶ δίνουνε οδηγίες, φτάνουνε κ' οἱ μηχανές. Ὁ γέρος Κουτουζῶφ παρακολουθεῖ ὅλη τὴ δουλειὰ φαρμακεμένος. Τώρα μιλιὰ δὲν τοῦ παίρνει ἀπὸ τὸ στόμα του. Ὡς τόσο ἔχει πάντα μιὰ μακρινὴ ἐλπίδα. Ἴσως ὁ ἅγιος κάνει κανένα καινούριο θάμα. Μὰ τὸ ἔργο κοντεύει τώρα νὰ τελειώσῃ. Τίποτα. Ἀπελπισία...

Παίρνει τὸν ἀνήφορο γιὰ τὸ ἐκκλησιόδακι τοῦ ἁγίου Σπυρίδωνα. Ἔχει κάποιο λογαριασμό νὰ ξεμπελέξῃ μαζί του. Σπρώχνει τὸ πορτάκι καὶ μπαίνει. Μέσα ὁ ἀέρας ὑγρὸς, σάπιος, μυρίζει κερὶ καὶ λιβάνι. Προχωρεῖ στὴν εἰκόνα τοῦ ἁγίου Σπυρίδωνα, στέκεται ἀντικρὺ μὲ τὰ χεῖριά του στὴ μέση τὸν κοιτάζει καλὰ καλὰ στό πρόσωπο πού τὸ πλαισιώνει μιὰ γυρλάντα μαρμαμένα λουλούδια. Περιμένει νὰνοῖξῃ τὸ στόμα του ὁ ἅγιος καὶ νὰπολογηθῇ. Μὰ κείνος σωπαίνει ἀδιάφορος κοιτάζοντάς τονε μὲ τὴν ἱλαρὴ ματιά του. Ὁ γέρος Κουτουζῶφ χάνει τὴν ὑπομονή.

— Μπράβο σου... Κροῖμα καὶ τὸ κερὶ πού σοῦφερα φωνάζει κουνώντας ἀπελπιστικά τὸ κεφάλι του.

ΚΩΣΤΑΣ ΠΑΡΟΡΙΤΗΣ

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

κ. Ν. Στ. Τὸν Ἄσρα τοῦ Χάινε μᾶς τὸν ἔχει στείλει κι ἄλλος, ὁ κ. Νέαρχος, μὰ δὲ μᾶς φαίνεται πολυτετυχημένη ἢ μετάφρασή του, καθὼς καὶ ἡ δική σου. Καὶ νά, οἱ δυὸ πρῶτες στροφές ἀπὸ τὴ δική σου μετάφραση, κ' οἱ δυὸ τελευταῖες ἀπὸ τοῦ Νέαρχου :

Κάθε μέρα σὰν βραδιάσει
ἢ γλυκιὰ Σουλτανοπούλα
κεῖ στὴν ὁμορφὴ βρυσούλα
θάρθει νὰ πλαγιάσει.

Κάθε μέρα ο σκλάβος νιός
σάν βραδιάσει, κεί στη βρύση,
κάθε μέρα πιδ χλωμός,
θάρθει νά καθήσει.

Μιά βραδιά κοντά του πάει
ή Σουλτάνα και τοῦ λέει :
« Πές μου, πές μου τ'ονομά σου
τό χωριό σου, τή γενιά σου ! »

Και ὁ σκλάβος λέει : « Μὲ λένε
Μοχαμέτη ἀπὸ τῆ Γεμένη
κ' ἡ γενιά μου εἶν' οἱ Ἄσρα
πού ὅποιος ἀγαπάει πεθαίνει ».

κ. Α. Κ. Στείλε κανένα ἄλλο, καλύτερο. — κ. Μ. Σαμ.
Γιὰ νά δημοσιευτεῖ και τῆλο στεῖλτε μας τὴν ἀντρέσα
θέλουμε νά σᾶς γράψουμε κάποιες παρατηρήσεις.

— * —

— « Τ' ἄλογό μου » τοῦ Πάνου Ταγκόπουλου πού τυπώ-
νουμε στὸ σημερινὸ φύλλο εἶναι τὸ πρῶτο ἀπὸ μιά σειρά
ρυθμικῆς πρόζης, πού θὰ τυπωθοῦνε, μιά μιά, στὸ « Νουμά ».

— Σὲ μερικὸς πού ξακολουθοῦνε νά μᾶς στέλνουνε σα-
τυρικὰ ἐπιγράμματα γιὰ διάφορα φιλολογικὰ πρόσωπα,
ἀναγκαζόμαστε νά ξαναδηλώσουμε πὼς ὁ « Νουμάς » καλο-
γέρεψε πιά και δὲν ἔννοεῖ νά ξαναδημοσιέψῃ τίποτα προ-
σωπικὸ — και νά μᾶς ξεφορτώνονται.

ΕΘΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Γραμμὴ Πειραιῶς — Κωνσταντίνου

Γραμμὴ Πειραιῶς — Ἀλεξανδρείας

Τὸ μὲ διπλοῦς ἔλικας και μηχανὰς ἀφθᾶστου ταχύτητος
πολυτελείας και ἀνέσεως θαλαμηγὸν ἀτμόπλοιον « ΕΣΠΕ-
ΡΙΑ » ἀναχωρεῖ ἐκ Πειραιῶς (Παραλία Τρούμπας).

Ἐκαστὴν ΠΕΜΠΤΗΝ, ὥραν 10.30 μ. μ. διὰ Σῦρον
Τήνον, Ἀνδρον και Κόρθιον.

Ἐκαστον ΣΑΒΒΑΤΟΝ, ὥραν 3 μ. μ. διὰ Ἀλεξανδρείαν

Διὰ περαιτέρω πληροφορίας ἀπευθυντέον :

Ἐν Ἀθήναις. Γραφεῖα Γεν. Διευθύνσεως, ὁδὸς Ἀπελλοῦ
ἀριθ. 1 και εἰς τὰ Πρακτορεῖα ταξειδίων κ. κ. Θωμᾶ
Κοῦκ και Υἱοῦ, Ἀδελφῶν Γκιόλμαν και Σ. Σω-υιάδου,
(Πλατεία Συντάγματος) και Ἰωάν. Ρέντα (παρὰ τὸν ἡ-
λέκτρικὸν σταθμὸν Ὀμο-οίας).

Ἐν Πειραιεῖ. Γεν. Πρακτορεῖον, ὁδὸς Φίλωνος, 44, (ὄπι-
σθεν Ἀγίας Τριάδος).

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Μ. Π. Σαλβάγον, ὁδὸς Ἀντωνιάδου, 1

(Ἐκ τοῦ Πρακτορείου)

ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΙΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ

Γενικὸς Διευθυντὴς ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΕΜΠΕΡΙΚΟΣ
ΤΑΧΕΙΑ ΓΡΑΜΜΗ ΕΛΛΑΔΟΣ — ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ

Τὸ ταχύπλοον θαλαμηγὸν Ἑλληνικὸν ὑπερωκεάνειον

“ ΑΘΗΝΑΙ ”

ἀναχωρεῖ ἐκ Πειραιῶς μέσῳ Καλαμῶν — Πατρῶν κατ' εὐθείαν διὰ Ν. Ὑόρκην τὴν 6 Ἀπριλίου.

Ἐπίσης τὸ μέγα ἑλληνικὸν ὑπερωκεάνειον

“ ΠΑΤΡΙΣ ”

ἀναχωρεῖ ἐκ Πειραιῶς μέσῳ Καλαμῶν — Πατρῶν κατ' εὐθείαν διὰ Ν. Ὑόρκην τὴν 13 Ἀπριλίου.

Ἐπίσης τὸ μέγα ἑλληνικὸν ὑπερωκεάνειον

“ ΙΩΑΝΝΙΝΑ ”

ἀναχωρεῖ ἐκ Πειραιῶς (μέσῳ Καλαμῶν — Πατρῶν) κατ' εὐθείαν διὰ Νέαν Ὑόρκην τὴν 20 Ἀπριλίου

Ἐπίσης τὸ μέγα ἑλληνικὸν ὑπερωκεάνειον

“ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ”

ἀναχωρεῖ ἐκ Πειραιῶς μέσῳ Καλαμῶν — Πατρῶν κατ' εὐθείαν διὰ Ν. Ὑόρκην τὴν 27 Ἀπριλίου.

Δι' ἐπιβάτας, εἰσιτήρια και περαιτέρω πληροφορίας ἀπευθυντέον :

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ : Πρακτορεῖον Ἐθν. Ἀτμοπλοίας ὁδὸς Ἀπελλοῦ 1. Ἀριθ. τηλ. 320.

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ : Γενικὸν Πρακτορεῖον Ἐθν. Ἀτμοπλοίας τῆς Ἑλλάδος, ὁδὸς Φίλωνος ἀρ. 44 (ὄπισθεν Ἀγίας
Τριάδος). Ἀρ. τηλ. 127.

Οἱ θέλοντες νά ἀσφαλισσοῦν θέσεις ἀνάγκη νά δηλώσωσι ἐγκαίρως εἰς τὰ Κεντρικὰ Πρακτορεῖα τῆς Ἑταιρίας και εἰς
αὐτοὺς κατὰ τόπους ἀνεγνωρισμένους ἀντιπροσώπους.

Ἐποστηρίζοντες τὰ Ἑλληνικὰ ἀτμόπλοια, ὑποστηρίζετε τὴν Σημαίαν σας, μεγαλύνετε τὴν Πατρίδα σας.